

forventes idømt »langvarig fængselsstraf«. Det fremgår af betænkningen (s. 20), at højesterets kendelse er udtryk for en indskrænkning i anvendelsesområdet for rethåndhævelsesarrest i forhold til hidtidig by- og landsretspraksis, hvor fængsling af hensyn til retshåndhævelsen også er sket uden for tilfælde, hvor der kunne forventes langvarig fængselsstraf.

På denne baggrund er udkastets regel om udvidet retshåndhævelsesarrest udformet således, at der i visse kvalificerede voldssager ikke skal stilles krav om, at der forventes idømt langvarig fængselsstraf.

Bestemmelsen omfatter dels sager om overfald på politiet og andre myndigheders repræsentanter, dels sager om kvalificerede tilfælde af overfald på andre, f.eks. vold af særlig farlig karakter eller overfald på helt tilfældige forbipasserende på offentlige gader. I sådanne kvalificerede voldssager vil der efter bestemmelsen kunne ske varetægtsfængsling, såfremt hensynet til retssikkerheden efter en helhedsvurdering af sagens grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod. Ligesom efter den gældende bestemmelse om retshåndhævelsesarrest i § 762, stk. 2, er det en forudsætning for anvendelsen af den nye bestemmelse, at mistanken mod den sigtede er særligt bestyrket.

Med hensyn til strafferetsplejeudvalgets bemærkninger til bestemmelsen henvises til betænkningen side 54-56. Som det fremgår heraf, kan *udvalgets flertal* (5 medlemmer) af principielle grunde ikke anbefale nogen udvidelse af adgangen til retshåndhævelsesarrest, mens et *mindretal* (2 medlemmer) under henvisning til den skærpente vurdering af voldssager anbefaler en gennemførelse af lovudkastet.

Justitsministeriet finder, at der er behov for en særlig adgang til retshåndhævelsesarrest i kvalificerede voldssager og kan tiltræde lovudkastets udformning. Det foreslås derfor, at der udover den ovennævnte regel om uskadeliggørelsesarrest gennemføres en begrænset udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i overensstemmelse med den af strafferetsplejeudvalget udformede regel herom.

6. Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget har som nævnt bl.a. til formål at opnå en bedre udnyttelse af retsvæsenets ressourcer såvel i anklagemyndigheden som ved domstolene. Endvidere indebærer lovforslaget en væsentlig begrænsning i anvendelsen af isolation af vare-

tægtsarrestanter samt ændrede regler om adgangen til varetægtsfængsling.

Lovforslaget må på denne baggrund antages at indebære visse administrative og økonomiske konsekvenser for politiet, anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen. For alle de berørte myndigheders vedkommende er det forbundet med ikke ubetydelige vanskeligheder på forhånd at gøre disse konsekvenser mere præcist op.

Ved vurderingen af de økonomiske konsekvenser af den foreslåede overførelse af påtalekompetence fra statsadvokaterne til politimestrene må det fremhæves, at hovedsigtet med den foreslåede kompetenceomlægning er at opnå den mest smidige og hensigtsmæssige udnyttelse af de pågældende embeders samlede juridiske sagkundskab. Dette sker med henblik på en enklere og hurtigere behandling af de mere ukomplicerede sagstyper samt for i større udstrækning at kunne udnytte den særlige sagkundskab, som statsadvokatembederne råder over, til en mere dybtgående behandling af mere vanskelige og atypiske sagstyper, altså sager, der frembyder særlige retlige eller bevismæssige problemer. Endvidere vil statsadvokaturernes mere almene kontrol- og tilsynsvirksomhed med politikredsenes arbejdstilrettelæggelse og sagsbehandling kunne udvides som følge af nyordningen.

Det må endvidere tages i betragtning, at den væsentlige del af statsadvokaturernes arbejde, som består i udførelse af anke- og nævningsager for landsretten, ikke vil blive berørt af lovforslaget.

Den foreslåede ordning vil bl.a. indebære en forenklet behandling af et ikke ubetydeligt antal sager og dermed en vis arbejdsmæssig lettelse for anklagemyndigheden. Denne arbejdsmæssige lettelse vil dog fordele sig over et større antal relativt små enheder.

Den foreslåede adgang til afgørelse af sager om spiritus- og promillekørsel indenfor bødeområdet uden indbringelse for domstolene tilsigter en bedre udnyttelse af domstolenes ressourcer.

I det omfang den foreslåede adgang til udenretlig afgørelse vil blive benyttet i praksis, vil der blive tale om en vis aflastning af navnlig byretterne. Det er imidlertid på forhånd vanskeligt nærmere at skønne over antallet af sager, hvori udenretlig afgørelse vil ske, men de sager, hvor ordningen kan tænkes benyttet, er sager, der tager ganske kort tid i retten. Effekten af en nedgang i antallet af de pågældende sager må endvidere påregnes at sprede sig relativt jævnt over de 84 byretskredse, således at virkningen i den enkelte retskreds vil være begrænset.